

Státní poklad demokratického Československa

Nejúčinnost našeho exilu, po 30 let uměle udržována, může způsobit další podstatnou škodu naší budoucí svobodné a demokratické vlasti. V této době se znova jedná o předání zlatého pokladu demokratické Republiky Československé, založeného z darů zlatých předmětů, vaučních prstenů a jiných znaků lásky a víry našich vlasteneckých rodičů, bezbožného komunistického diktátu.

Kdybychom byli zavčas utvořili demokratickou volbou to, co jsme měli mít již od počátku tohoto exilu - Mluvící Orgán celého exilu, o jehož pravosti zastupovat porobenou vlast by se nedalo pochybovat, jeho protest proti této nespravedlnosti by býval byl kompetentními státy řádně projednán a předání pokladu, patřícího demokracii, do pražských chapadel Kremlu by bylo odvráceno.

Demokratická konsultace exilu provedena ve dvou zemích a široký ohlas odevšad, kde je náš exil, jasně dokázaly, že si exil sjednocení a volby do mluvícího orgánu přeje. Jeden ambiciózní a málo demokratický směr vyvinul veškeré úsilí podzemní i povrchové, aby volby v exilu znemožnil, nebo aspoň oddálil, neboť doufá, že v případě brzkého konfliktu bude mít lepší možnost získat uznání

statutu exilové vlády. Je třeba tedy zaznamenat, že vina za eventuální ztrátu našeho demokratického pokladu spočívá na bedrách těch, kteří za tento jinak mlčící směr diktátorský rozhodují. Nemusíme znova zdůrazňovat, že jen mluvící orgán celého demokratického exilu by mohl účinně zasáhnout do věci, kde se jedná o nás a často i bez nás.

Stojíme tedy před problémem, který jako hana by mohl padnout na naše hlavy, nemůžeme zůstat nečinní. Nemůžeme se beze slova dívat na to, jak odznaky lásky a víry našich demokratických rodičů, darovaných v

důvěře zachování lidských práv v novém demokratickém státě, jsou zneužívány k financování komunistických špiónů a teroristů, pátých kolon k našemu vlastnímu tříštění a výrobě zbraní proti západní demokracii. Musíme nahradit protest zatím ještě neexistujícího mluvícího orgánu exilu společným protestem všech demokratických exulantů.

Vybízím Vás, abyste si s urychlením ode mne vyžádali hrubou kopii společného protestu, který bude dvoj- jazyčně a v upravené formě zaslán americké, anglické a francouzské vládě. Máte právo na kritiku a souhlas či

nesouhlas. Doufám, že mě nebude nikdo vyčítat, že přicházím s tak důležitou věcí pozdě. Věřil jsem, že již v tuto dobu bude akce udělena Přípravným Výborem pro sjednocení exilu.

Státní poklad československé demokracie se nedá použít na potřeby exilu, nedá se nijak dělit ke krytí škod vzniklých pučem Kremlu v Československu. Má být celý navrácen jedinému oprávněnému majiteli, t.j. Československému demokratickému státu, až zanikne komunistická okupace našich zemí, jako finanční základ jednoho nebo dvou států, v případě, že by plebiscit do-

kázal, že si Slovensko odloučení od zemí česko-moravských přeje. O takové separaci se debatovat může, ale myslím, že je zbytečné hrát si na separatisty v exilu. O tak zásadní věci by mohlo rozhodnout jen referendum. Kdo dělá návrhy jak jinak by mohl být náš státní poklad rozdělen, dokazuje, že na obnovení demokracie nevěří a tím se sám vyřazuje z exilové společnosti.

Okradení statistik vlastenců, téměř všech exulantů a odpůrců nelidského komunistického režimu, zrovna tak jako soustavné vykrádání našich porobených zemí a zcizení majetku přátelských států, jenž v době puče byl, je přímým následkem zlodějské akce sovětských okupantů. Náhrady jakkoliv legální by tedy neměly být požadovány z majetku obětí samé, t.j. z majetku československé demokracie. Na placení těchto škod by měly být použity diamantové a zlaté depozity sovětských imperátorů a jejich konta v amerických dolarech. Pokrač. na str. 2

naše hlasy

INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS
NEZÁVISLÝ ČASOPIS PRO ČECHY A SLOVÁKY

No. 4 (1008) Vol.- Vol. Ročník 29.* 27. února - February 27, 1982.

Návrat k Rozsutci (Slovenské Tatry.)

Dr. Josef Kalvoda:

Dr. Beneš a Mnichov

Zdá se mi více nedůstojné polemizovat s člověkem, který píše, že on a jemu podobní jsou "pivní politikové a tluchubové." (Zd. Košárek, "Ed. Beneš a Únor 48", Australské Hlasy, 2.2.* 1982, s. 6) Naproti tomu jsem přesvědčen, že zdrcující většina členů hledá pravdu a že se nepatří k lidem, kteří fakta neznají a ani je znát nechtějí. Neztotožňuji se s výše uvedenou charakteristikou. Proto považuji za vhodné vypořádat se s legendou, kterou p. Košárek propaguje.

Ve svém článku píše, že "r. 1938 se choval Beneš vůči Hitlerovi naprosto nekompromisně až do chvíle, kdy Francie a Anglie se postavily proti němu, na stranu útoč-

níka." To prý bylo v kontrastu s postojem jiných zemí, které s Hitlerem uzavřely smlouvy a které dopadly stejně, jako Československo, "protože všechny Hitler po-

stupně okupoval." Jak tomu skutečně bylo?

Dr. E. Beneš ve svých "Pamětech", které p. Košárek zjevně nečetl, píše o svých jednáních s Hitlerovou vládou o uzavření smlouvy mezi Německem a Československem v r. 1936. Návrh této smlouvy, otištěný v uvedené knize, Beneš poslal do Berlína v lednu 1937. Tehdy už Hitler neměl na smlouvu zájem a Beneš na svůj návrh nikdy odpověď nedostal.

Během roku 1938 se jednalo o vyřešení otázky Sudetských

Pokračování na str. 2

K mým narozeninám

Přátelé
sedneme si
nalejme si vína,
nemysleme na to
co nám smrt připomíná

Bude letos jaro
a naše děti se budou
splna hrdla smát -
měli jsme taky mládí -
taky nás měl někdo rád
a když nás někdy
přítel
anebo i vlastní dítě raní,
- snad pro tu věčnost -
jsme si rovni
v bolesti
a v umírání.

Miloslav Zlámal

Administration of Justice

DEATH OF DR. JIŘÍ SKVOR

Hon. Elmer M. MacKay (Central Nova): Madam Speaker, my question is to the Solicitor General. It relates to the death of Dr. Jiří Skvor. I read a statement some days ago that the Solicitor General said no investigation had taken place. Since that time, after a delay of almost a month, I received a letter from him to the same effect. I should like to ask him if he has any comments to make about the assertion by the son of the deceased, Mr. Paul Skvor of Ottawa, made on February 1 to reporters from the Canadian Press, Southam Press and Toronto Star, to the effect that indeed an investigation had been proceeding late last year. Would he have a word with the security service to ascertain what the purpose was of a visit by two individuals to the Skvor residence in Montreal late last year? Was there any official reason for this, or was it a subterfuge by persons unknown?

Hon. Bob Kaplan (Solicitor General): Madam Speaker, I cannot comment on that visit. I do not know whether it took place or who attended it. I did call in the security service and asked them about any investigation that had taken place into the death of Jiří Skvor. I was told that no investigation had taken place and that none will be conducted. Dr. Skvor was a prominent emigre living in Canada, and was an outspoken opponent of oppression in his homeland. That was known to anyone who read about his work and his views. However, simply having strong views and expressing them does not bring a person within the mandate of the security service. Far from it.

Continue on page 2

Město lupičů

Paříž: Paříž si vydobyla nezáviděníhodný titul "město lupičů". Na tisíc obyvatel zde připadá ročně 26 vloupání. Těsně za městem nad Seinou následuje Los Angeles s 25 a dále New York s 22 vloupáními. Do této statistiky informálního střediska Sdružení francouzských pojišťoven je započítáváno vyloupení bytů, úřadů a obchodů. V celosvětovém měřítku neslavný primát patří Spojeným státům, kde se na loupežích podílí 15 z 1000 obyvatel. Na dalších místech jsou Izrael (14), Kanada (13), NSR (12), Velká Británie (11), Rakousko (8) a "až sedmá je Francie (5). V socialistických zemích se zřejmě nekrade!!!

Opatření NSR

Bonn: Radou jednostranných opatření se západoněmecká vláda aktivně připojila k postupu USA a dalších členských zemí NATO vůči SSSR a Polsku. Po nedávném "zpřísnění" ustanovení pro pohyb sovětských diplomatů v NSR se západoněmecká vláda rozhodla omezit cesty vysoce postavených představitelů NSR a jejich osobní styky se sovětskými oficiálními místy a v této souvislosti zastavit probíhající jednání o rámcové dohodě o vědeckotechnické spolupráci a o námořní a vnitrozemské lodní dopravě mezi oběma zeměmi. Západoněmecká strana v rámci těchto opatření dále hodlá jednostranně brzditi spolupráci při uskutečňování příslušných dlouhodobých hospodářských dohod a připojit se ke společným obchodně politickým opatřením EHS. Bonnská vláda se navíc usnesla nepovolit zřízení žádného dalšího generálního konzulátu SSSR v NSR.

Administration of Justice

Continue from page 1

INQUIRY RESPECTING MONTREAL AND TORONTO COMPANIES

Hon. Elmer M. MacKay (Central Nova): Madam Speaker, I have another brief question about another Czech matter. Is the minister aware of the existence and activities of a corporation named Omnitrade Ltd., located at 750 McArthur in Montreal, and its three Toronto subsidiaries, Omnitrade Machinery, Vista Industrial, and Pontiac Manufacturing, a corporation controlled from Prague, Czechoslovakia? Can the minister assure the House, the public and the business community, that these four business entities are not engaged in any activities which would be contrary to our national interest? Finally, will the minister inform the House, after checking carefully, about the residence status of the five directors of the corporation, Messrs. Valenta, Machac, and Solomon from Montreal, and Sejbai and Napravnik from Toronto?

Hon. Bob Kaplan (Solicitor General): Madam Speaker, I will look into those. I have no comment on them now, and may not after I look into them. I must say that, in my view, it is reprehensible for the hon. member to throw names on the table of companies and individuals, and make no allegations about them whatsoever other than putting their names forward. If he has information against these companies and individuals, I urge him to come and tell me about them or tell the security service about them.

Zprávy Komenského světové rady

Letos si připomínáme 340. výročí sepsání Komenského díla "Cesta světla" (Via lucis), za jeho pobytu v Londýně 1641-42. Ačkoliv již tehdy kolovaly v Londýně opisy tohoto díla, byl spis vydán tiskem teprve roku 1668 v Amsterdamu a Komenský jej věnoval nově ustavené "Královské společnosti nauk" v Londýně. Je to nejstarší učená společnost ve Velké Británii a jedna z nejstarších v Evropě. Formovala se postupně od návštěvy Komenského v Anglii.

Na jaře 1642, před svým Dvě rodiny (česká a slovenská) tak spoluoslavily své první vánoce v Americe.

K datu 3. celoevropského kongresu Komenského vydá prof. dr. Libor Brom 4. knihu článků a přednášek pod názvem "Na cestu světla".

Prof. dr. Karel Hujer, úřadující předseda "Světové reprezentace čs. exilu", připravuje pro Kongres 1982 v Königsteinu přednášku "Goethe a Newton", o jejich rozdílném názoru na podstatu světla. Goethe (1749-1832) jeden z genů světové literatury, jak známo, byl citem Komenského, jehož dílo "Orbis pictus" (Svět v obrazech) mu otevřelo vhléd do veškerenstva (viz jeho "Dichtung und Wahrheit").

K účasti na Kongresu Komenského se přihlásil také "Klub neoslavistů v USA" a "Unionistický kroužek - Velehrad".

Předběžné přihlášky na Kongres možno zaslat na adresu: Ing. Josef Kočí, Schonberger Weg 12, 6231 Schwalbach-Ts., West Germany nebo: Comenius World Council, 247 South Street, Hartford, CT. 06114 USA

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET, W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa a cestování kamkoliv na světě vám vybavíme k vaší spokojenosti

Volejte nebo píše:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager

Tomáš Garrigue Masaryk

První prezident Republiky Československé
* 7. III. 1850 - † 14. IX. 1937

Státní poklad . . .

Pokračování ze str. 1.

Náš protest nebude sloužit propagandě jednotlivců, nebo exilových složek. Bude odeslán ve jménu porobené vlasti a ve jménu exilu. Nezištný protest proti předání státního pokladu československé demokracie komunistům byl již učiněn ČsOL a Svazem Letců v exilu. Obdržená odpověď byla vyhýbavá a zdá se, že ani nebyla dobře pochopena. Scházela zde váha jména celého československého exilu.

Pokud nevytvoříme mluvčí orgán sjednoceného exilu, budeme nuceni řídit potřebné akce touto zdělovavou a drahou cestou. Nevěřte šuškaně, že kdo neuznává sa-

mozvané spolky jako vrcholné, nahrazá komunizmus. Nevěřte, že kdo neuznává RSC jako vrcholný orgán, je proti Spojeným Státům Americkým. Rád bych Vás přesvědčil, že tomu tak není a že pravý opak je bližší k pravdě. Tato propaganda je vyráběna nějakým imitátorem Goebela nebo Suslova na západě.

Spojené Státy Severoamerické nejsou naivní, aby nerozeznaly oddanost od podlézaní a prodejnosti. V mezinárodních záležitostech hledají a sledují cestu spravedlnosti. Najdou-li spravedlivou cestu na straně demokratické většiny našeho exilu, budou považovat náš zásah jako protest demokratického Československa.

Dr. Beneš a Mnichov

Pokračování ze str. 1

Němců, kteří se dožadovali autonomie. Skončilo to odstoupením pohraničních území Německu. Jak k tomu došlo?

V polovině září 1938 poslal Beneš do Paříže ministra Ing. Jaromíra Nečase s tajným posláním. Z instrukcí pro Nečase, vlastnoručně psaných Benešem, se dovídáme, že (1) Nečas nesmí přiznat, že plán o odstoupení území přichází z Československé strany; že (2) musí zůstat nanejvýš tajným a z něho nesmí být publikováno. (3) Po přesném označení území, které jsme připraveni odstoupit, píše Beneš, plán musí být dohodnut mezi námi, Francií a Anglií. (4) Dohodnutý plán musí být předložen Hitlerovi jako celek a konečný ústupek. (5) Tím by Německo dostalo nějakých 4-6.000 čtverečních kilometrů s podmínkou, že převezme nejméně 1,5 - 2 miliony německého obyvatelstva. To by znamenalo přesídlení části obyvatelstva, v němž by demokrati, socialisti a Židé zůstali u nás. (6) Jiné řešení není možné, poněvadž by jinak hrozilo nebezpečí rozpadu republiky. Proto také i tato myšlenka je velmi nebezpečná a bylo by katastrofou, kdyby se o ní nějakou neopatrností dozvěděla veřejnost. (7) Buďte opatrní, varuje Beneš Nečase, protože byste mohli být obviněni z neoložnosti. (8) Osmý paragraf je velmi dlouhý a pojednává o provedení plebiscitu. Na dalším listě Benešových instrukcí pro Nečase Beneš dodává: (1) Nesmíte říci, že tento návrh pochází ode mne. (2) Neříkejte nic Osuskému a trvejte na tom, že s ním tato věc nesmí být diskutována. (3) Zničte tyto papíry. Faksimile Benešova rukopisu instrukcí jsou otištěny v "Mnichov v Dokumentech", Praha, 1958, II. díl, s 209 a další.

Není nutno zdůraznit, že Hitler vzal víc, než Beneš byl ochoten odstoupit. Důležité je, že namísto aby Beneš hájil celistvost státního území, přišel s návrhem na odtržení některých jeho částí a provedení omezeného odsunu obyvatelů. Tedy zárodek odsunu, k němuž došlo po válce, byl už obsažen v Benešově tajném a velezrádném plánu. Byl to rovněž Beneš, který přišel s návrhem na usmíření Hitlera odstoupením pohraničních území. Beneš tedy nemohl odmítnout nátlak Francie a Anglie na odstoupení sudetských území, poněvadž se tento nátlak sám v polovině září 1938 tajně vyžádal. Zatímco armáda a národ chtěli bojovat, Beneš kapituloval. Rozhodnutí, že se bojovat nebude, sdělil generálům ještě před vyhlášením "diklátu" čtyř velmocí v Mnichově. Tito generálové přišli Beneše prosit a i jemu hrozit, ale Beneš na jejich nátlak nic nedal, jak o tom sám psal později.

Až do prosince 1943 Beneš se nevzdal myšlenky, že části historických zemí zůstanou součástí Německa i po válce.

Lze se o tom dočíst v publikovaných dokumentech a pamětech ministra financí v Londýnské vládě, Ladislava Feierabenda. Není to tedy žádné tajemství.

Ing. Nečas byl členem Benešovy vlády v Londýně a v soukromých rozhovorech byl žádán prezidentem, aby veřejně prohlásil, že jel v září 1938 do Paříže z vlastní iniciativy a bez vědomí Beneše. Nečas to odmítl udělat. Benešovy narážky na možnost odstoupení částí státního území existují v dokumentech vlád anglické, francouzské a americké, jakož i v publikovaných pamětech účastníků těchto událostí. Ještě před mnichovskou konferencí mělo čs. ministerstvo zahraničí mapu, na níž byly zakresleny okresy, které Beneš chtěl odstoupit Německu. Je rovněž známo, že během mnichovské krize žurnalista dr. Hubert Ripka navrhol, aby byl Beneš zbaven úřadu prezidenta a aby byl postaven před národní soud pro velezradu. Jiné další podrobnosti a dokumentaci si čtenář může vyhledat v mé knize "Czechoslovakia's Role In Soviet Strategy". Její už třetí vydání (printing) vydalo nakladatelství "University Press of America, Washington, D.C. v r. 1981. (Kniha lze rovněž objednat u autora za \$10.00)

K tomuto článku příkládám svědectví vyslance dra Štefana Osuského, jak bylo už v r. 1967 otištěno v "Novině" vycházející tehdy v Chicagu. Článek má velkou historickou důležitost a doufám, že jej redakce otiskne celý a beze změny.

Aby bylo jasno p. Košárkovi, nepatřil jsem mezi "pivní politiky a tluchuby", kteří v kritické době před únorem 1948 a po něm" seděli v kavárnách a restauracích, nebo doma při sklence zryslého vína, nebo kávy a kteří "klábosili co by se asi mělo dělat", jak on popisuje či charakterizuje sám sebe a jemu rovně. Už na podzim r. 1947 mne přišla "navštívit" StB a podala na mne trestní oznámení. Přinesly o tom tehdy zprávu všechny komunistické, socialistické a "nadsranické" deníky. Zvýšilo to jen moji popularitu. Kdekoliv jsem se objevil na schůzi, lidé mi tleskali dříve než jsem vyslovil první slovo.

Už v jiném článku, ke kterému jsem byl rovněž vyprovokován, psal jsem o mé úspěšné obhajobě poslance Brucknera, "Lešetinského kováře" z Vepřové u Přibyslavi, na schůzi v Oudoleni, kterou přišli estébáci a komunistické bojůvky, vedené poslancem Paškem a několika dalšími tajemníky rodné strany, rozbit. Měli v plánu po rozbité schůzi postavit poslance Brucknera před "soud lidu", odsoudit ho a zatknout. Byl totiž jediným českým poslancem, který v bezpečnostním výboru poslanecké sněmovny hlasoval proti vydání k trestnímu stíhání generálních tajemníků Slovenské demokratické strany, dr. Kempného a Bu-

Pokračování na str. 4

Co je to za politiku! Lidově přeloženo, co je to za podvod? Pozoroval jsem poslední jednání deseti provinčních premiérů s ministerským předsedou v Ottawě. Vůbec na ničem se nedohodli. Už to je podvod, jednat po tři dny a na ničem se nedohodnout. Velmi zajímavé prohlášení v závěrečné své řeči udělal ministerský předseda když prohlásil: Federální vláda dala doporučení platové kontroly všech zaměstnanců ve státních a provinčních službách. Jeho návrh zněl: Všechny platy a gáže které jsou od 50,000 dolarů nahoru aby byly úplně zamrzlé. Neřekl na jakou dobu. Platy a gáže od 15,000 do 50,000 dolarů, budou projednány a rozhodne se mohou-li se zvýšit. A veškeré platy které jsou pod 15,000 dolarů aby byly uvedeny pro normální statistiku "cost of living" v procentech.

Ani jeden provinční premiér nebyl pro tento, alespoň zčásti rozumný návrh. Každý premiér měl nějaký názor, že tento návrh nejde provést, většina zastávala názor, že musí být také úprava cenová a úroková "wage and price control", a že už to tady bylo a nepřineslo to žádný kladný výsledek. Náš premiér W. Davis, skoro by potřeboval kapesník, jenom vytlačit nějaké krokodýlí slzy, jak ho to mrzí, že se nedohodli a že to občané provincie Ontario těžce ponесou. Jaký to byl opak u premiéra Davise když před rokem vehementně podporoval ministerského předsedu proti druhým provinčním premiérům kdy celý rok promarnili nedůležitým jednáním o konstituci, to jenom aby se nemuselo jednat o hospodářské situaci Kanady.

Zase už je ten konstituční cirkus na obzoru a bude zase na chvíli dobře, zapomene se na inflaci, nezaměstnanost, úroky a tak dále. Jak jsem napsal na začátku, co je to podvod? Byl to snad projev ministerského předsedy na závěrku tohoto jednání aby si pan Trudeau poopravil pošramocenou posici kterou mu předpovídá Gallupův Ůstav. Je mi divné že ministerský předseda a jeho vláda, když se nedohodli s vládami provincií, že nejdou příkladem ve federální vládě a svůj platový program neprovedou, a to ihned. Na to nepotřebují souhlas provinčních premiérů. Zatím, ale platy ve státních službách se zvýší přímo o závod. Například novopečný boss poštovní korporace Mr. Warren, měl od federální vlády základní plat 100.000 dolarů, ale také měl povolení plat si upravit na 150.000 dolarů, což rychle dělá; za pět měsíců bezvýsledné služby už si tu gáží zvýšil o 22.000 dolarů čili teď má 122.000 dolarů. Nežli tato úvaha přijde do tisku jistě už to bude zase vyšší a takových federálních, řečených nepolitických polykačů kanadských dolarů je desítky. Vina je jenom na ministerském předsedovi a jeho vládě, jelikož nikdo z nich není lepší i tam vládne ta největší chamtivost.

Když jsem se zmínil o tom přidávání ve státních službách, musím se také pochlubit, že i já jsem jako pensista dostal přidáno. Dostal jsem šek na leden 1982, Canada Pension Plan, kde mám na měsíc přidáno \$13.68. Pravidelně dostávám ještě druhý šek - Old Age Security - ten prostě nedošel, ten se ztratil, zatím jsem dostal formulář abych ho vyplnil a podepsal před svědky, že jsem šek nedostal, takže nevím, jestli budu mít také přidáno. Teď si myslete, že člověk, který si sám může zvýšit gáží o 50,000 dolarů, mně můj maličký šek nedodá. Jistě, že se to děje denně, mnohým pensistům i nepensistům, kteří čekají netrpělivě na své šeky. Telefonicky jsem se ptal jak dlouho to může trvat, nežli se ta šeková záležitost vyřídí, odpověď byla, že až dva měsíce, poněvadž mají moc případů. Všechno je možné v tom poštovním pořádku a může se stát že i ten náhradní šek se ztratí.

Po dopsání těchto úvah jsem včera, to jest 12. února pozoroval, že ministerský předseda Trudeau dělá v Torontu propagandu pro platovou a cenovou kontrolu "wage and price control". Jak jsou ti kanadští politici, počínaje marmotratným státníkem, chytří, že se konečně k něčemu rozhoupali. Propaganda se začala dělat v poslední chvíli, až v sousedních státech amerických se očividně snižuje inflace. Například podle veřejných zpráv, v některých státech klesla cena benzínu pod jeden dolar za americký gallon a mamutí kompanie vyjednávají s uniemi o snížení platů a zastavení různých placených výhod a dokonce dělnictvo na to přistupuje. Americká vládní administrace poznala, že se pořád nedá žít na vysoké noze. Plýtvání jak ve státních správách tak v soukromém životě musí přestat. Americká administrace se snaží dát své věci do pořádku aby v budoucnu občan mohl žít v zajištění a jistotě, že i generace jeho dětí bude žít na této zemi v míru a spokojenosti. I náš ministr vojenství oznámil v parlamentě, že Kanada bude pracovat pro mír, a že během čtyř roků se kanadská armáda zvýší o 12.000 (dvanáct tisíc) vojáků. Čili světová kanadská armádní moc bude mít 90.000 vojáků, z toho polovina dědečků. Asi tolik má v Mladé Boleslavi smíšená komunistická posádka. (Bez těch dědečků.)

Při tom prohlášení v parlamentu se ministr vojenství ani nezačervenal a bědoval co to bude stát peněz. Uvědomí si Kanadáně, že by vlastně svoji vlasti, každý mladý muž měl splatit částkou svého času dluh, že může žít v této zemi ve které se narodil, alespoň malou službou za svobodu, blahobyt a jistotu. Čtrnáctiměsíční dar času by byl správnou odměnou této zemi za výše zmíněné privilegie.

Ve své bývalé předválečné vlasti jsme s radostí sloužili těch čtrnáct až osmáct měsíců a náhradní záloha, která se

Zdeněk Hejzlar a ti druzí

Dnešní zamýšlení bychom chtěli věnovat jednomu z "velikánů" skupiny LISTY, Zdeňkovi Hejzlarovi. Ne proto, abychom i my pěli ódy na jeho 60. narozeniny, ale spíše z pocltu, že Hejzlar zůstává již léta ve stínu svých slavnějších partnerů Mlynáře a Pelikána a že ani oslavný článek, který uveřejnil "LISTY" ve svém letošním dvojčísle, nevystihl podle našeho názoru dostatečně jeho celoživotní "zásluhy".

Domíváme se totiž, že některé jeho názory, jsou prezentovány čtenářům "Listy" s neobvyklou skromností, nebo že jsou prostě "taktně" přecházeny. Je možno sice namítnout, že u jisté skupiny politických veličin je to případ téměř běžný. Stačí si připomenout číslo "Nových obzorů", v němž Felix Uhl odhalil úlohu Jiřího Pelikána při likvidaci mladé české inteligence v 50. letech. S touto činností se náš "demokrat Jirka" už dávno nechce. Podobně je tomu i s Mlynářem, který také při líčení svého života ve službách KSČ ztrácí občas paměť a při hodnocení událostí se nejednou rozchází se všeobecně známou realitou. To mu také nikdy nemohl odpustit dnes již zemřelý dr. Kriegl a znovu tuto skutečnost připomněl ve známém článku v časopise "Die Welt" Luděk Pachman.

Ani v případě Zdeňka Hejzlara redakční blahopřání k 60. narozeninám nevyznělo jinak. Skromně se v něm konstatuje, že "po osvobození" buduje Československý svaz mládeže, že v 50. letech ho postihly "stalinské represe" a že teprve Pražské jaro mu umožnilo návrat do politického života. Že však po sovětské intervenci byl zbaven místa ředitele Čs. rozhlasu a později i kulturního přidělnice ve Vídni. A nyní žije ve Stockholmu a píše studie o vývoji v Československu a o problémech socialistické výstavby.

Naštěstí ještě žijí pamětníci, kteří jsou schopni jeho kariéru i jeho názory hodnotit trochu jinak, pravdivěji. Předně údobí, kdy Hejzlar dával dohromady Československý svaz mládeže: jsme přesvědčeni, že i v exilu je řada postižených jeho tehdejší činnosti. Ještě se nezapomnělo, jak se Hejzlar - v holinkách a koženém kabátě - dostal do ústředí JUNÁKA a jak jeho jediným argumentem při likvidaci této organizace - mimo vykřikování bolševických hesel - byla skupina stejně oděných mužů, kteří ho doprovázeli... A podobným způsobem se podílel i na "zabraní" SOKOLA, z něhož bezohledně vyháněl poctivé vlastence, kteří práci v Sokole často zasvětili celý svůj život. S Pelikánem si nemá co vyčítat: zatímco "Jirka" řádl na vysokých školách, Hejzlar podřizoval vlivu strany československé mládežnické hnutí.

Pak ovšem přišla nepříjemná léta. Hejzlar "šlápl vedle", což pro něho znamenalo odchod z funkce a návrat k původnímu povolání učitele. Jeho komunistické ideály to však nezlomilo a tak v roce 1968, pomocí svých přátel ve straně, dostává se opět na výsluní. Ukázalo se však, že nepochopil vývoj událostí. I tentokrát vsadil na špatnou kartu a tak po krátkém působení v rozhlase se brzy ocitl ve Vídni. Ne ovšem jako běžný uprchlík, s jedním kufříkem, ale jako kulturní přidělnec Čs. republiky v Rakousku, kam ho jeho strana včas "uklidila".

Dnes žije ve Stockholmu a celou svou práci dokazuje, že se ze své minulosti ničemu nenaučil. Dodnes zastává názor, že KSČ - i když mírně reformovaná - si má

skládala většinou ze živitelů rodin sloužila jenom tři měsíce tvrdého výcviku. To všechno za jednu korunu padesát až dvě koruny, čtář-aspirant až tři koruny denně a nikdo o nic nepřišel, jenomže přišel do civilního života jako disciplinovaný, silný a zdravý muž.

Jak ontarijská vláda bojuje proti alkoholu a proti kouření. Nebo ještě lépe, jak se potácí z jednoho extrému do druhého. Na jedné straně drahé reklamy na televizi a jinde bouří pití alkoholu a kouření a na druhé straně se snaží co nejvíce alkoholu a kouření prodat a to proto že většina příjmů ontarijské vlády je z tohoto alkoholu a tabáku. Ontarijská vláda má dvojí tvář - hypokritickou.

Před léty když jsem se usadil s rodinou v Ontariu, jednou v létě chtěl jsem si s manželkou zajít do taverny na sklenici piva, ale co se stalo: manželka musela zůstat venku před tavernou a na mně čekat až tu skleničku piva do sebe hodím, bylo to oddělení jenom pro muže a manželka nechtěla jít dovnitř kde bylo zase oddělení jenom pro ženy. Později jsme zjistili, že na straně bylo také oddělení pro "Ladies and Escorts". Do restaurace jsme nemohli jít, tam se k pivu

Pokračování na str. 6

Ze světa

* **Egyptský prezident** Husní Mubarak odletěl na dvou-denní návštěvu do Ománu, aby informoval sultána Ká-buse o své nedávné cestě do USA a pěti západoevropských zemí.

* **Předseda poslanecké skupiny** vládní Sociálně demokratické strany Západního Německa (SPD) H. Wehner navštíví v nejbližších dnech Polsko. Vedení SPD, podle oznámení z Bonnu, s touto "soukromou" návštěvou souhlasí a očekává od ní "velké množství užitečných informací".

* **Čína zvyšuje vojenské přípravy.** Podle informovaných zdrojů soustředil Peking v Tibetu sousedícím s Indií asi 500.000 vojáků a důstojníků.

* **K 15 letům vězení** odsoudil alexandrijský soud bývalého poslance M. s. Usmána, který se ve velkém zabýval pašováním narkotik do Egypta. V tom mu aktivně pomáhali i jeho dva bratři a otec, kteří byli rovněž odsouzeni ke ztrátě svobody.

* **Největší severoirská loděnice** "Harland and Wolff", z níž kdysi vyplul i proslulý parník Titanic, oznámila v pondělí, že propouští tisíc dělníků, tedy plnou sedminu svých zaměstnanců.

* **Rok 1981** byl pro hospodářství země Latinské Ameriky nejobtížnější za uplynulých 50 let. Konstatuje se to ve zprávě Hospodářské komise OSN pro Latinskou Ameriku (CEPAL), která byla v těchto uveřejněna v Limě.

* **O čtyři a půl procenta** poklesla průmyslová výroba v Británii za pouhé poslední dva měsíce loňského roku, uvádějí statistiky zveřejněné v Londýně. Nejhorší je stav v odvětvích zpracovávajících suroviny. Nezaměstnanost v zemi dosáhla 13,5 procenta.

* **Celková spotřeba piva** v Německé spolkové republice v roce 1981 činila 93,7 milionů hektolitrů. Na každého občana NSR včetně dětí a starých lidí připadlo tak téměř 150 litrů piva.

* **Kalevi Sorsa** oznámil, že vytvořil novou finskou koalici vládu. Tvoří ji stejně jako předešlou zástupci čtyř politických stran - Demokratického svazu finského lidu, Finské sociálně demokratické strany, Strany středu a Švédské lidové strany.

* **Skupina hollywoodských herců** v čele s předsedou Svazu filmových a televizních herců E. Esnerem zahájila kampaň s cílem vybrat milion dolarů na lékařskou pomoc pro salvadorské partyzány. (Vložena protiamerická činnost.)

Miniauta

Nedostatků ropných produktů se francouzští konstruktéři snaží čelit miniaturními automobily a skutečně se to malými vozítky ve Francii jen hemží. Často mají tři, ale většinou čtyři kola, malý motor 50 ccm, jsou určena pro dvě osoby, nesou laminátovou karoserii a po rovině dosahují 40-45 km v hod. Průměrná spotřeba člní 3 litry na 100 km. Vozíky jsou vybaveny reflektory, stěrači, třemi rychlostmi a zpátečkou, el. startérem, nádrží na 10 litrů a dalším vybavením. K řízení není potřeba řidičského průkazu.

Quo Vadis Domine?

Zpráva Rady Svobodného Československa (VII-17, strana 2.), otištěná (též australským Hlasem pod názvem Poradní Sbor Zasedal (bez obvyklého podpisu RSC), o mém návrhu na sjednocení a volby mluvčího orgánu exilu, zní:

"V diskusi o návrhu plk. Tobyšky na volby v exilu se většina vyjádřila negativně. Podle dr. Benešové by akce spíše uškodila než prospěla. Dr. Anděl řekl mimo jiné, že Rada Svobodného Československa se v poslední době zbavila starého povýšenec-kého postoje k ostatním exilovým organizacím a je oprávněna jednat v zájmu Svobodného Československa. Budou to nakonec Spojené státy, které nejvíce ovlivní osud naší vlasti.

Bylo také doporučeno, aby zasedání evropských členů zastupitelstva RSC během sokolského sletu ve Vídni, bylo použito k celkovým poradám o čs. exilové práci v Evropě, na čemž by se Poradní Sbor měl aktivně podílet."

Tato informace je naprosto falešná. O návrhu se na sjezdu Poradního Sboru ani nejednalo, ani nehlasovalo. Prisouzená slova dr. Benešové, by mohla být jen jejím osobním názorem a musela by při tom říci, komu by sjednocení exilu mělo uškodit. Paní doktorka věděla, že by hlasování členů o sjednocení přineslo kladný výsledek a proto v triumvirátu řídila schůzi tak, aby se na návrh o sjednocení nedostal čas. Není třeba podotýkat, že naléhavou potřebu sjednocení cítí každý demokratický exulant-patriot. Všeobecné pozornosti neušlo, jak procento přítomnosti členů na sjezdech a platitelů příspěvku v Poradním Sboru rapidně klesá a bude-li pokračovat, mohl by se příští sjezd odbývat jen za přítomnosti funkcionářů. Studium důvodů by mohlo ukázat zajímavé přehmaty řízené deokracie a odkrýt chyb by vyžadovalo reformu, kterou si přirozeně vládnoucí triumvirát nepřaje.

Na to, jak na sjezdu sehrál svou úlohu dr. Anděl, nově zvolený starosta - po úředním předání vily ve Švýcarsku jeho zámožnému synovi - lékaři, žijícímu s matkou v Praze, by bylo zapotřebí více místa. Kdyby byl řekl co je mu zprávou prisouzeno, byly by jeho výroky neúplné a zbytečné. Rada Svobodného Československa nemá jen právo, nýbrž v první řadě národní povinnost jednat v zájmu svobody Československa zrovna tak, jako všichni exulanti a jejich demokratické organizace. Dr. Anděl však neřekl, že jen sjedno-

cený exil by mohl za porobené národy mluvit a zavazovat je v záležitostech nekonstitučních a jiných, kde není výslovné zapotřebí rozhodnutí legální vlády, nebo referenda.

Bylo by také přeceknutím dr. Anděla, že Spojené Státy nakonec ovlivní osud naší vlasti. Amerika se do vnitřních záležitostí žádného státu a žádného exilu neplete, pokud ji tak není mezinárodními smlouvami prisouzeno. Opak tvrdí jen zvrácená komunistická propaganda; kdo tento výrok dr. Andělovi přisoudil, měl spíše říci, že ne nakonec, nýbrž že vždy budeme Spojeným Státům vděční za vše, čím nám k našemu osvobození a k našemu Sověty zničenému hospodářství pomohou. Bohužel, nevidím zde žádnou spojitost s naší sjednocovací snahou. Také není logické používat dvoj- smyslných výrazů v delikátní situaci, kde pan Suslov toho využije jako důkazu, že Američané chtějí též zasahovat do vnitřních věcí Československa a že exil národní zájmy prodává. Zajímavé je, že dr. Anděl před sjezdem Poradního Sboru sjednocení a volby mluvčího orgánu podporoval a když dostal ve volbě předsedy od demokratických přátel hlas, přičinil se, aby nebyl ve Sboru projednán.

Ten datek o jednáních v době sletu je část plánu RSC jak zachovat status quo své samozvané vrcholnosti a jak udržet exil roztržštěný. To co si exilová organizace přeje, by neměla ve svých zprávách uvádět, že se tak stalo. Povinnosti Poradního Sboru bylo žádat opravu takové disinformace a upozornit autora těchto nepravd na vědomé překrucování faktů. Členové a hosté sjezdu přítomni nejsou hluchoněmi. Nepravdy způsobují kritiku, dnes již vyjádřenou. Jeden pisatel lituje, že zprávy podepsané Radou se někdy náhodně mohou podobat i pravdě, jiný mě žádá, abych některým organizacím připomněl, že se propaganda dá také dělat pravdivě a další připomínají, že nepotřebují vědět o procházkách někoho na Podkarpatské Rusi a jakou vilu vlastnila jeho dáma v Praze. Existuje dosti vážných problémů, které se potom nemohou projednávat. Je třeba zvýšit úroveň schůzí a sjezdů, nebo organizace zajdou na úbytě.

Zdravotní problémy v Rakousku

V Rakousku probíhá polemika, zda se rakouští občané přejíždají či nikoli, a do jaké míry je tzv. " vídeňská kuchyně" zdravá. Část rakouského tisku podporovaná odborníky zabývajícími se výživou tvrdila, že 20 miliónů kilogramů přebytečného tuku, jenž je uložen pod kůží Rakušanů, je přímou příčinou chorob tak závažných, jako jsou - cukrovka, vysoký krevní tlak, choroby srdce, cév a pod. Protože však občané nejen příliš mnoho jedí, ale jejich strava je navíc jednostranná, protože si dopřávají nestřídmě alkoholu, příliš kouří a málo se pohybují, způsobují státní pokladně velké výdaje. Cena za vyjmenované "hříchy" se ročně rovná deseti miliardám šilinků, jež musí být vypláceny na nemocenském. Ze zpráv statistik vyplývá, že více než 100 tisíc obyvatel trpí cukrovkou, 18 procent osob nad šestnáct let věku už má vysoký krevní tlak a skoro 40 proc. populace trpí nadváhou (z tohoto množství celých 19 proc. dokonce enormně). Na vysokém krevním tlaku má prý svůj podíl i vysoká konzumace soli. Většina rakouských občanů prý ji spotřebuje volně i přímo v potravinách denně více než 10 gramů, zatímco podle názoru zdravotníka by její denní spotřeba na osobu neměla překročit 3 gramy.

Kostel sv. Jiljí v Praze

Děkujeme,
že jste si předplatili
NAŠE HLASY

Dr. Josef Kalvoda:

Dr. Beneš a Mnichov

Pokračování ze str. 2

gara. Nejenomže se jim plán nezdařil, ale schůze navštívená velkým počtem lidí z celého okolí skončila našim úplným vítězstvím. Poslanec Bruckner tedy také nebyl "pivním politikem a tlachu-bou."

Byl jsem mezi těmi, pro

které si StB přijela po únoru 1948. To bylo v době, kdy Beneš byl prezidentem. O mém zatčení jsem se už rovněž zmínil před několika měsíci v mé odpovědi p. Brichtovi, alias Poděbradskému, "Moudrému napověz".

Dr. Osuský oživuje staré Masarykovo heslo:

"Na lži se budoucnost národa budovat nedá!"

Je delší dobu známo, že čs. velvyslanec mezi dvěma válkami v Paříži, dr. Štefan Osuský, jehož platiné služby v boji o svobodu vlast ocenil ve "Světové revoluci" T.G. Masaryk, píše novou knihu. Měl jsem možnost několikrát mluvit s dr. Osuským o obsahu jeho nové práce. Jde také o otázky, které nás zajímaly tak, jako každého za mnichovské krize a které již tehdy chtěl dr. Štefan Osuský učinit jasnými, když žádal, aby vláda generála Jana Syrového zavedla okamžité řízení, které by otázky, zahalené mlhou učinila jasnými výsledky jednání a tehdy v plné zdravotní síle žijících svědků. Nešlo o malou věc! Na tržliti čtyř velmocí v Mnichově byly roztrhány hranice tisícletého státu. Snad dojdeme také k tomu, proč se tak nestalo. Ale to je úkol, který není tak důležitý, jako je důležité zjistit historickou pravdu o Mnichově. Dr. Štefan Osuský poslal nám k uveřejnění list, který sice není listem z jeho chystané práce, ale je stručným obsahem toho, co široce a podrobně oživuje na stránkách své budoucí knihy. Pro čs. veřejnost na obou stranách rezavé opony, bude list dr. Osuského překvapením, pro mnohé překvapením bolestným a otřesajícím. Ale dr. Štefan Osuský člní tak jako blízký spolupracovník T.G. Masaryka v prvním odboji a jako vyslanec ČSR v Paříži, který

měl Masarykovu plnou důvěru. Čini své svědectví pod vlivem Masarykova hesla, které dal jako nadpis listu, který svěřil NOVINĚ aby jej publikovala: "NA LŽI SE BUDOUCNOST NÁRODA BUDOVAT NEDÁ". (T.G. MASARYK) Dnes jde o historické události, které tím, že po Mnichově zůstaly nevyjasněny, byly za poslední války politicky takovým hrozným způsobem zneužity, že byli potom retribučními dekrety odsouzeni a demagogickou propagandou zneuctěni politické v té věci zcela nevinní. Nejen to, po jejich odsouzení vyhlazeny celé společenské vrstvy, které za nimi stály. To také není malá věc, že tímto způsobem národ český a národ slovenský byl vytržen ze staré tradiční sféry západu a vtažen pod vazalství Imperialistického státu, jehož převládající část území leží na Dalekém východě a v Asii! Z toho všeho plyne dnešní bídná situace čs. lidu! Jako musela být vysvětlena Bílá hora, národ má právo, byl-li zavlečen do otroctví, slyšet svědky, pokud mohou ještě svědčt. Z toho důvodu ochotně a rádi zveřejňujeme PRVNÍ LIST Dr. Štefana Osuského:

"Na schůzi Sdružení "Federation Radical et Socialiste du Nord," dne 9. října 1938 v Lille, Emil Roche, ředitel oficiálního orgánu Radikální a Socialistické strany, referoval o zahraniční politice francouzské vlády, jejímž ministerským předsedou byl Eduard Daladier. V rozpravě členové strany kritisovali chování francouzské vlády vůči Československu na Mnichovské konferenci. Kritika našla ohlas ve francouzském tisku. Reagoval zejména Emile Roche listem, který byl dne 12. října 1938 uveřejněn v paříž. časopise "Le Temps", postavením této otázky: Není-li pravda, že ministerský předseda Daladier a zahraniční ministr Bonet, když odcházeli dne 17. září do Londýna, měli v kapse souhlas k odstoupení výběžků Čech s jedním milionem Němců, ovývajících tyto kraje, Německu?"

Věc jsem ihned hlásil do Prahy a dostal odpověď, že ani 17. září, ani před tím, čs. vláda nedala vládě francouzské žádného souhlasu k odstoupení výběžků Čech a jednoho milionu Němců obývajících tato území. Toto dementi "Le Temps" uveřejnil.

"Le Temps" na to opět reagoval, že se informoval na ministerském předsednictvu francouzské vlády, které mu potvrdilo pravdivost zprávy z 12. října!

Na to jsem poslal ministerskému předsedovi Daladierovi dopis, ve kterém jsem napsal, že jest už dost smutné, když národ s takovou slavnou minulostí jako Francie, zradí svého nejvěrnějšího spojence; ale když ještě po něm hází blátem, že si sám tu zradu objednal, přiznám se, že nenacházím ve francouzské řeči výraz, kterým bych tento čin kvalifikoval.

Poznamenávám, že jsem od Mnichova už s Daladierem žádný styk neměl. Proto jsem byl velmi překvapen, když mě po obdržení mého listu volal telefonicky a ptal se mne, kdy bych ho mohl navštívit.

Navštívil jsem ho na druhý den v jeho úřadu na Quay d'Orsay. Čekal na mne u dveří a když mě podával ruku řekl: "Osuský na vašem místě bych měl právě takové pocity jako vy," ale hned dodal: "Možná, že nevíte všechno." Odpověděl jsem obratem: "Jak bych jako československý vyslanec nevěděl co moje vláda robí?"

Zavedl mne ke svému pracovnímu stolu a dal mi do rukou dva listy popsaného papíru. Dříve, než jsem začal číst, podíval jsem se na podpis: De Lacroix.

Dne 16. září měl francouzský vyslanec v Praze De Lacroix s prezidentem dr. Benešem delší rozhovor o sudetské otázce. V rozhovoru se dr. Beneš zmínil, že v r. 1919 na mírové konferenci byla řeč o tom zda-li sudetské kraje mají být postoupeny Německu. Na otázku francouzského vyslance De Lacroix, o jaký počet Němců a o jaké kraje se jednalo, dr. Beneš odpověděl, že šlo asi o 900.000 Němců a 8000 čtver. kilometrů. Na otázku o které oblasti se jednalo, pres. Beneš odpověděl, že jedna byla v severozáp. rohu Čech, druhá v severovýchodní části Čech a třetí při hranici slezské a na jih od výběžku kladského.

Po přečtení De Lacroix telegramu, tázal se mne Daladier zda vím o tom, že před londýnskou poradou anglo-francouzskou konanou 18. září, přišel do Paříže zvláštní posel z Prahy od presidenta dr. Beneš s návrhem na řešení sudetské otázky. Autor návrhu důrazně žádal, aby francouzská vláda Osuskému nic nepovídala a o tom s ním nejednala. Daladier mě žádal, abych o věci s nikým nehovořil. Pak pokračoval: když přišel na schůzi do Downing Street 18. září, na které za Velkou Británii byli Chamberlain, lord Halifax a lord Hankey - lord Halifax jim sdělil obsah rozhovoru britského vyslance v Praze, Newtona, s prezidentem Benešem ze dne 15. září, ve kterém se zmínil, že někteří sudetští Němci, žijící v oblastech jako Chebsko, by podle jeho názoru mohli být odloučeni od Československa, bez ohrožení existence československého státu. A Beneš dodal, že v době mírové konference, on sám nabídl v soukromých rozhovorech nebo v dopisech oddělení těchto krajů od Československa." Potud Dr. Osuský.

Malíř historických obrazů

Před 131 lety, 5. března 1851, se narodil na samotě Hamru u Třemošína na plzeňsku Václav Brožík v rodině kotláře. Do nepříznivých hmotných poměrů přivedly Brožíka válečné události roku 1866, ale v litografické dílně, kde pracoval, byla probuzena láska k malířství a umění. V roce 1868 mu umožnili první mecenáši vstup na pražskou malířskou akademii, kde ho okouzila historická malba Matějškova. Jeho první obraz "Eva z Lobkovic u svého otce v žaláři" z roku 1871 má již náznaky pro smysl k věrnosti historického detailu v kostýmech i scenerii. Těmto vlastnostem zůstal Brožík věrný po celý svůj život.

Bohatý materiál ke studiu barev a kompozice mu daly skvělé obrazy v Drážďanech, kde pokračoval na akademii ve studiích. Z této doby pochází "Svatební průvod královny Kunhuty". Jeho barvitost byla však ještě předstížená mladším dílem z Prahy - "Loučení Přemysla Otakara II. s rodinou před válečným tažením do Rakous". Za studijního pobytu v Mnichově si dobyl velkých úspěchů, kde Pilotyho dílna byla středem školy tehdejšího atelierového realismu. V Paříži se Brožík seznámil s maďarským malířem Munkaczem, který mu byl blízko námětově, tak jako dříve v Praze Matějko. V roce 1877 vystavil v pařížském saloně český motiv "Svatební průvod královny Dagmar" a o rok později mu přinesl zde oficiální uznání obraz francouzům blízký - "Poselství krále Ladislava Českého ke dvoru francouzskému".

Na vývoj Brožíkovy malby měla velký vliv cesta do Nizozemí, kterou uskutečnil v roce 1879. Tam jej získal kolorit a šerosvitná záliba starých Holanďanů.

Z vrcholné doby Brožíkových let osmdesátých pocházejí skvělá díla "Karel IV. a Laura na papežském dvoře v Avignoně", "Slavnost u Rubense" a "Císař Rudolf u alchymisty". Největšího úspěchu si však vlasti dobyl dekorativní komposicí "Mistr Jan Hus kostnickým sněmem k smrti odsouzený" z roku 1883. Neméně významný je obraz "Zvolení Jiříka z Poděbrad za krále českého", kde umělec charakterisoval jednotlivé osobnosti volby z roku 1458 tvářemi současných politiků a významných mužů (na př. F.L. Riegera). Smělá kompozice byla "Druhá pražská defenestrace". "Tu, felix Austria, nube" je z doby habsburské, dvojsňatek Jagellonců s Habsburky. Toto dílo přineslo umělci povýšení do rytířského stavu.

V cizině ze všech Brožíkových pláten nejvíce proslul "Kolumbus na dvoře španělském", jehož reprodukce byla na poštovní známce Spojených států.

Brožík otevřel nové cesty české historické malbě a dokázal

Ještě včera tady byl ...

(Za Rev. Jaroslavem Jandou)

Vždyť ještě včera tady byl
a věřit se nechce,
že do nebe lze odejít
tak po špičkách a lehce.

jak noc se vytrácí, než se zardí ráno.
Co všechno zůstalo nedomilováno ...

Smrt zjemní dotekem přísné a tvrdé rysy
a duše dítěte, jež patřila mu kdysi,
bezbranným údivem přetíná jemné vrásky.

Je pozdě na díky, je pozdě na otázky ...

Ráno si protírá oči uplakané.
- Věčný mír na nebi dej duši jeho, Pane.
Ráno si protírá oči pláčem rudé.
- Ať jeho odchodem lásky neubude,
nauč nás milovat, Pane, bez odplaty.

Člověk je křehký tvor, však jeho příklad - svatý.

Jsou mrtví, kteří žijí dál,
ty smrti zimomřívá,
vždyť ještě včera tady byl
a možná, že se dívá ...

I. Kucová - Etobicoke

Otec Janda s Honigovými

ATENTÁTY ...

* Série pumových atentátů
otřásla v noci na středu

několika čtvrtěmi Paříže. Nálože byly umístěny u vojenských objektů, bank, poštovních úřadů a dalších veřejných budov. K atentátům se

tak, že i české dějiny poskytují nepřehledné bohatství malířsky vděčných motivů, které dovedou uchvátit. Toto má nesmírný význam pro vývoj našeho malířství. Byl oceňován nejen u nás, ale i za hranicemi a dosáhl také vysokých vyznamenání ve Francii.

Václav rytíř Brožík zemřel 15. dubna 1901 v Přízi a je pochován na hřbitově v Montmarte.

Pavla Podolská

přihlásila Korsická levicová fronta.

* Ke třem letům vězení a peněžitému trestu 50.000 \$ byl odsouzen senátor amerického Kongresu Harrison Williams, zapletený do úplatkařského skandálu. Soud shledal Williamse vinným z korupce.

* Vzhledem k rostoucím cenám pohonných hmot a lete-

nek stoupá v NSR počet lidí, kteří dávají přednost železniční dopravě před leteckou. Podle statistiky se počet cestujících vlakem zvýšil v minulém roce o 4,4 procenta a dosáhl 1,2 miliardy.

* Počet obyvatel Bělehradu se za 28 let zdvojnásobil. Podle posledních údajů v jugoslávské metropoli žije přes 1,480.000 lidí.

všech barev. Ta poupata čajovek, musím se k nim naklonit; přivonět, nevím co dřív očima pohlédit, tak jsem očarována pohádkovou krásou. Tam v rohu závěj hortensií a tu zas koš pelargonii a petunek jásot barev a slunce. Beze spěchu se tu procházejí elegantní Rakušané, šťastné maminky s kočárky a naparáděné děti. A v ulicích projíždějí naleštěné nehluché tramvaje.

Jako bezstarostné dítě, zpíté krásou, klidně kráčím za zamýšlenou Janou. Ona nevnímá moje otázky a připomínky a rozčileně říká: "Mami, já tě nechápu, víš jaký máme spěch, všude jít pěšky. A ty máš zájem jen o krásu Vídně, jako bys tu byla na výletě."

Na australském vyslanectví je nával v malé přihlašovací kanceláři se vchodem z ulice. Stěny jsou tu polepeny velkými fotografiemi australských měst. Úředník hbitě odbavuje řady uchazečů. Jugoslávce. Podivujeme se, že mezi nimi není ani jedna žena. Úředník nám suše řekl, že to nejsou emigranti, ale normální dělníci, vyjíždějící do Austrálie za prací, ale neposlat nás do poschodí, kde je kancelář jen pro příjem emigrantů. Je tu hluku a kouře jako v hospodě. Jana zděšená z těch hrubých tváří a neomalené tlačnice, spěšně německy vyplňuje naše přihlášky.

Božíčku, jak já mám okamžitě vědět všechna data? Školní, bydliště a zaměstnání. Vždyť pro ten kádrový posudek po mužově útěku za hranice jsem byla štvána z místa na místo. Kancelářská práce byla vyhazována jen pro soudružky; v obchodě jsem nesměla být ve styku s lidmi; v mateřské školce jsem nemohla vychovávat socialistickou mládež. V krejčovské dílně švadleny nechtěly mít mezi sebou ženu emigranta-inženýra, dceru kulaka. Úřad práce mi milostivě uštědřil místo v komunální opravárně prádla, pak jsem byla domácí šičkou pro krejčovské družstvo a když zkrachovalo přidělili mi nebezpečnou práci v kolejích. Dva roky jsem byla čistíčkou výhybek na nádraží. Přes toto místo jsem se stala závoráčkou na trati Praha-Vídeň. Za svobodna jsem byla účetní a po provdání doma s dětmi; nyní mám vědět přesně, kde všude. Asi dvacetkrát jsem se sířhovala. Vše musí být pravdivě vypsáno. I nemoce od dětství!

Netrpělivá Jana roztrpčeně dodává, že já nad čtyřicet let, budu za cestu lodí platit dvanáct tisíc šilinků a ona mladá jen tisíc šilinků. Zaručit se musela, že mne bude živit. K vůli mne, starší čtyřiceti let, musíme dlouho čekat na odjezd.

První emigrantovy kroky a starosti

Lidé, kteří podniknou plavbu, nemyslí na bouři. K těm bezesporu patří všichni emigranti. Po "vítězném únoru 1948" začala první velká vlna ilegální emigrace; i přes ostře hlídání hranice se mnoha šťastlivcům podařilo ilegálně uniknout. Po dvaceti letech přísné kontroly zahraničních zájezdů a zákazu emigrace z Československa až na jaře v roce 1968 v polednové obrodě byly milostivě povolovány zájezdy na svobodný Západ celým rodinám. Té příležitosti jsem využila i já. Eliška Oralová s dcerou Janou, maturantkou.

Vracíme se ze skupinového zájezdu ČSD vlakem z Itálie do Salzburgu na prohlídku města. Blažená Jana od malička toužící poznat svého otce-emigranta se tu s ním setkala. Doufaly jsme, že si vezme dovolenou, a za řídí nám asyl, ale on se spěšně vracel do Německa.

Náš cíl je sběrný uprchlický tábor Traiskirchen. Přes Horní a Dolní Rakousy ujíždíme samy do Vídně. Úrodné lány se vlní všemi odstíny jarní zeleně. Jsou rozdělené větrolamy-pásky listnatých stromů a pěkně vybihají výš, do smaragdu smrkových lesů. Tu a tam na vyšším kopci jako bašty šťastné země, vypíná se hrad i klášter a svítí do dálky jasnou žlutí. Červené věže kostelů a seelských samot zveselují malebnost krajiny. Daleko na obzoru táhne se velebný masív Alp se sněžnými vrcholy.

Slízíme radost a štěstím, že se nám konečně po dlouholetém marném úsilí podařilo společně vyvážnout do svobodného Západu. Vídeň, neznámé velkoměsto, se blíží a my dvě emigrantky, bez opory v muže, vyjíždíme do světa budovat nový domov a existenci. Do prvních kroků po vídeňské dlažbě nám rytmicky zní: "Svoboda, svoboděnka, ne už knuta diktatury a kádrového posudku, ale jen navždycky už milá, zlatá svoboděnka, svoboda!

Hlásíme se na policejní stanici a prosíme o asyl a adresu sběrného uprchlického tábora Traiskirchen.

ÚVAHY

Pokračování ze str. 3

muselo jít a my jsme byli právě po obědě. Snad by měla být sestavena komise a přibrán restaurant association a turistický expert jestli v tom nebo onom místě je zapotřebí podnik s likérovou licenci a nemuselo by docházet k těm extrémům. A licence na likéry stála nedostupný obnos. Hrozný extrém. Připadali jsme si, že tady žijeme sto roků za opicemi. Ted' už je to jiné ale máme zase jiný extrém. Můžeme se napít nebo opít v některém delikatesu, ba dokonce i u pekaře, jenom když majitel domu, nebo licence, splnil nějaké nesmyslné předpisy. Licence na jídlo ontarijskou vládu nezajímá, z toho jsou příjmy malé. Ale žadatel o likérovou licenci je kontrolory nesmyslně šikanován, i když nakonec ji téměř každý dostane. Prostě kocourkov. Také ontarijské vládě nevadí že na mnohých ulicích je v sousedství, skoro už v každém domě likérová licence. Přece ministr a jeho poradci musí vědět, že při nejmenším polovina těchto držitelů licencí přijde na buben. A také vskutku v restauračním průmyslu je nejvíce bankrupci.

Čili vláda Ontaria si vyrábí nešťastné občany. Ale jak je vidět to pánům ministrům nevadí, jenom když se prodá o nějakou láhev více. Při zkrachování licencionáře vláda Ontaria přijde o nějaký dolar v taxách, o tom se pomlčí.

Ale pozor, další likér-business! Když vypijete jeden martini, nebo dvě skleničky piva, venku na vás čeká další léčka! Budete-li mít smůlu a nachytá vás za volantem policie, tak můžete přijít na 12 hodin o auto a zároveň budete lehčí při nejmenším o \$100. Tady poznáte, že business je business a policie si musí také přivydělat na chlebiček. Už se ani nestydí takovým způsobem šikanovat občany. Rozhodně jsem proti opilým lidem aby seděli za volantem, sám jsem skoro abstinent, ale co je moc to je moc. Co ontarijská vláda dokázala s tímto nesmyslným obtěžováním občanů, prostě ze zábavních podniků nahnala lidi do privátních domů a apartmentů na party. Nevím, jestli bych se měl pustit do popisování těchto partií, vím, že většina jsou slušné, ale také vím, že z některých partií vzniknou jenom hádky, ba dokonce rozvody a morálka někdy pod psa. Ale pravděpodobně ministrům nezáleží jaká je morálka, jenom zase když se prodá více alkoholu a lítá se z extrému do extrému.

V posledním čísle "Našich Hlasů" došlo v článku ÚVAHY od pana Ervina Syptáka k překlepu slova které mění smysl. Na straně 3 ve třetím odstavci v šesté řádce má správně být: všichni si říkáme Kanad'ané, ať jsme původu slovanského,

E. Sypták

**NOVÉ
DIVADLO
V TORONTĚ**
uvádí
**slavný muzikál
Voskovce a Wericha**

**DIVOTVORNÝ
HRNEC**

REŽIE ADOLF TOMAN
MUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ MIRO LETKO

v neděli 28. února v 8 večer v neděli 14. března ve 4 odp.
v neděli 7. března ve 4 odp. v neděli 14. března v 8 večer
v neděli 7. března v 8 večer

**Rezervace
na č. 368-0420**

LIMELIGHT DINNER THEATRE • 2026 YONGE

Tipy pro plnoštíhlé ženy

Jedno z nejstarších pravidel oblékání říká: "Tam, kde je tvá postava nejširší a nejsilnější, nos oděv barvy tmavší, nevýrazný, tzv. "studeného odstínu." - Barva modro-zelená, zeleno-modrá, modro-fialová, hnědá do modra, zeleno-hnědá, zeleno-šedá, šedo-zelená a pod. Všechny tyto barvy nevystupují do popředí, takže nepřipoutávají

nežádoucí pohledy. Ani silnější postavy se však nemusejí vzdát pastelových barev docela. Je však nutné postupovat podle stejné stupnice. V chladném odstínu levandulově modré se budeme docela určitě zdát štíhlejší než v sladké růžové nebo meruňkové.

Volná halenka v nevýrazné

barvě s výstřihem do hlubokého věčka, kterou přepásanou tenkým páskem, oblečeme přes halenku výrazné pastelové barvy opět s výstřihem do věčka, ne však tak hlubokým. - Oboje přinutí oči zaměřit se na jasnou výraznou barvu a od ní přímo vzhůru do obličejce.

Výjimka potvrzuje pravidlo, to platí i v módě. Bylo by škoda, strojít se do klasic-

kých a nenápadných barev jen proto, abychom se zdály štíhlé. Drobné vzorované látky sluší většině typů postav.

Víte, jak rychle a účinně lze "opticky" zhubnout od pasu dolů o dobrých 5 kilogramů? Stačí, budeme-li oblečeny v sukni, punčochách a střevících téže barvy.

Ve svém oblečení bychom
Pokračování na str. 8

"Tam nemůžete být přijaty bez policejního vyšetření a asyl dává emigrantovi jen policejní ředitelství. V sobotu tam neůfduj, hlašte se tam až v pondělí ráno."

Vlídne nám poradili levnější nocleh na West Banhoff u dobročinné organizace "Bahnmision." Lze tam přespat dvě noci bez policejního hlášení.

Je pondělí 6. května 1968. Jsme první v přihlašovacím kanceláři státního policejního ředitelství ve Vídni. "Jsem Eliška Oralová s dcerou Janou. Prosíme o asyl. Rády bychom emigrovaly do Austrálie za mými bratry."

Policista listuje v našich pasech, blýská na nás očima, rozkřikuje se. Hrůza nás jímá, ta tam je naše blaženost, stojíme jako putičky.

"Pro Rakousko jste turistky, přijíždíte ze zájezdu z Itálie. Proč jste si nezažádaly o asyl tam? Proč tady vyjít chudé Rakousko? Blázníte, ve vašem starším věku se pustit do Austrálie? Ta má zájem jen o mladá, dceru přijme hned. Proč jste neemigrovala v Kanadě a vracela se z půlroční návštěvy v letošním lednu? Stihnete ještě vlak vašeho zájezdu do Prahy? Co bez muže ve světě?"

Přivolává na náš případ kolegy, debatují, osopují se na nás, asyl odmítají. Ohromují nás faktem, že dcera Jana má otce v Západním Německu zaměstnaného u "Američanů" s velkým příjmem; ten že nám může zaplatit privátní byt ve Vídni nebo nás usadit v německém uprchlickém táboře, ať ihned jedeme za ním s naším průjezdním visem přes Rakousko.

Jana dobrou němčinou vysvětluje: "Můj otec ilegálně uprchl v roce 1949. Nestaral se o nás a ještě před rozlukou s matkou si založil rodinu s Němkou, s níž má dvě děti. Po rozluce se s ní oženil. V Itálii jsme nežádaly o asyl, protože mne v Salzburgu na nádraží očekával můj otec, emigrant. Sešla jsem se s ním po devatenácti letech. Nevěděly jsme, že nás mohl pozvat do Německa. V komunistické straně nejsme, naopak, byly jsme režimem šikanovány pro tři emigranty v rodině. Matka se z návštěvy v Kanadě vrátila do Čech jen pro mne, protože by mi nedali visum na Západ. Do Prahy se vrátit nemůžeme, uvěznili by nás tam."

Vracejí nás do čekárny; oznámí nám rozhodnutí po poradě s právníkem. Ach, starosti emigranta, než se usadí ve sběrném táboře, s temnotou příštích hodin a dnů v cizím prostředí ve velkoměstě Vídni, nejsou malé.

(Sběrný tábor Traiskirchen r. 1968)

Emma Jarošová: MEZI STAROU A NOVOU VLASTÍ

V zakouřené čekárně s oknem do světlíku je početná rodina Slováků. Muž, hlava rodiny vykládá, že utekli z Košic přes Bratislavu. Doma nechali moderně zařízený barák a dobře jdoucí obchod, kde byl nyní vedoucím. Ale čert to vem, jen když jsou v závětrí. Mává balíkem stokorun před očima vysokého mladíka a drobné dívky a chvástá se, že si vyvezli sto tisíc korun, hned si koupí auto.

Jeho žena sebevědomě dodává, že byli straníci a ne ledacáci! Muž byl kamarádem presidenta Novotného, na Hradě bývával jeho hostem, schůzoval s ním a jako předák řečnil na komunistických schůzích. Bylo o život vykávat - ten Dubček - podrazil nohy význačným straníkům, nic dobrého se od něho nedá očekávat. Půda že jim nyní hořela pod nohama. Ale což, hlavu si proto nesrazí, však si k majetku zase pomohou se čtyřmi dětmi, pomocníky v podnikání. Jen co budou v zámohí, dolary se jim pohnou jako velká voda.

Mladík mlčky přechází jejich vychloubačnost, svou milou líbá do vlasů, v očích má, chudí milenci asi, bohatství lásky. Oba se nás účastně česky ptají: "Kdy a jak jste přešly hranice? Na co se Vás tak dlouho vyptávali v kancelář? Nestrachujte se, nikomu ještě neodmítli asyl. Říkej mi, Jano, Jindro. Já studuji architekturu a Slávka medicínu. Přijeli jsme z Prahy na zájezd do Vídne a už jsme tu týden registrováni na kanadském vyslanectví do Vancouveru. Jedeme tam za přítelem. Neztrácejte čas, a hned si zajděte na australské vyslanectví a na AFRC vyplnit dotazník. AFRC (American Fund for Czechoslovak Refugees) je známá dobročinná organizace, která pomáhá československým uprchlíkům při emigraci. Úředníci tam otcovsky poradí i závod v zámohí, kam už si lze poslat žádost o místo, přihlášky vyplní. Před naším odjezdem z Prahy jsme už byli o všem dobře informováni. Odpoledne nás hromadně odvezou autobusem do vězení na prošetření a potom do sběrného tábora do Traiskirchenu. Tam si dlouho počkáme na odbavení do zámohí."

Jindra a Slávka, čeští studenti, první naši přátelé v emigraci, nám poradili, povzbudili nás. Policisté v kanceláři uznali naše důvody a dali nám asyl. Sláva, jsme o krůček dál!

Odcházíme podél Opery bránou do nádvoří císařského hradu. Oslňuje mne architektonická nádhera budov, samé sousoší na palácích a bránách. Ohromné sochy arcivévody Karla na koni a prince Evžena Savojského, slavného vojévůdce, jsou z bronzu. Potažené měděnkou skvostně vynikají nad bělostí dlaždic, které jsou lemovány záhony a alejemi růží: jakoby Vídeň byla královnou růží

Ze Svazu

Čs. svobodných sportovců v zahraničí
Čestný předseda Miloš Vobořil hlásí z New Yorku:

Svaz Čs. sportovců v Zahraničí by měl dostat uznání co udělal pro naše dva slovenské lyžaře! Oba když přijeli bydleli zdarma v mobile domě a Miloš Vobořil zařídil jim spojení, trénink a podporu s mnoha stran. Stará se o ně též Dr. Oldřich Blažka, bydlící v Lake Placid. **Miro Zajonc**, 21 letý a **Ruben Bizub**, 34 letý jsou bratrance, kteří utekli z komunistického Československa. Jsou dobří závodní saňkaři a budou mít velkou kariéru, ale potřebují právě v této době pomoc. The Lake Placid News přinesl o nich pěknou reportáž. Vítejte je mezi nás Čs. sportovce v zahraničí.

Michael syn Vobořila zase "rádí". V posledních dnech ze tří závodů ve skoku vyhrál všechny. Za týden má skákat na 70. a 90. metrových můstcích v Lake Placid na mistrovství Ameriky. Rovněž **Michael** vyhrál již po třetí: Roosevelt Trophy - je to masivní stříbrný pohár věnovaný F.D. Rooseveltem, když byl guvernérem státu New York. **Přejeme vám mnoho zdaru a jsme hrdí na vás.**

Pavel Diecha z Trenton, New Jersey děkuje všem sportovcům za projevení soustrastí nad ztrátou milé manželky **Boženky**, Janu Petličkovu z New Yorku a Vládovi Zikánovi z Baltimore za projevy jménem Čs. sportovců z zahraničí a všem co se s ní přišli rozloučit na její poslední cestě.

MILÉ SETKÁNÍ

s **Vaškem Nedomanským**. Potěšitelnou skutečností je, že Vašek stále patří k nejlépe hodnoceným hráčům v Detroitském hokejovém mužstvu **Red Wings**. Skromný a přitom slušný hráč je opravdu oblíben v kruzích nejvyšších. To jsme poznali po zápase, když jsme se s ním potkali v klubovně kde měli hráči po zápase občerstvení. Hned se hlásil a představoval 11. letého syna na kterého je hrdý neb patří k nejlepším žákovskému mužstvu Michigana a jde ve šlepečích svého tatínka, který řekl: "Po sezóně rád přijedu mezi vás na besedu do Clevelenadu." Děkujeme a těšíme se, že přijedeš se svojí paní, výbornou lyžařkou, synem a přítelkou deerkou. Nedomanský hraje už pět let za Detroit. Byl narozen 14. března v Hodoníně r. 1944. Byl kapitánem Čs. národního hokejového mužstva. Nedávno Dr. Milan Reban, když byl v Moskvě řekl: "Mnozí se na něj dotazovali a též často českoslovenští návštěvníci se ptají jak se daří Vaškovi. Odpovídáme - dobře!" Je to pěkný člověk a Čs. sportovec v každém směru, na kterého jsme hrdí!

Bývalý československý reprezentant populární Nedomanský "Big Ned" jak mu říkají vstříhl 100 branek v NHL. Gratulujeme a přejeme mu mnoho dalších úspěchů!

-ZP-

Zemřel Klement Bochořák

Josef Kolářek

Když jsem dostal zprávu o tom, že Pán povolal k sobě tohoto svého věrného básníka a spisovatele, měl jsem právě otevřeno evangelium na stránce Matoušových blahoslavenství. Jeho jméno se rozednívalo červánky pravdy o obcování svatých. Slyším dobře, básníku Klemente z Kunštátu!

Blahoslavení hladovějící a žíznící po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou. Objevil jsem klíč tvé sálající moudrosti, synu průzračně čistého slova kunštátských Bochořáků. - Blahoslavení čistého srdce neboť oni uží Boha. Teď už vím, pastýři podbělů, sasanek i vřesů, že mě tvým pohledem hladila sama Boží láska. - Blahoslavení, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Neprosils nadarmo Věčné Slovo, abys vnášel pokoj tam, kde vládne rozervanost a rozbroje, Klemente, poutníku zkazek vyprávěných při černé hodině. - Blahoslavení pronásledovaní pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království. Jak krátce lze vyjádřit celý tvůj život, i bohatství tvé chudoby a krásu, nad kterou ani smrt nemá moci.

Poslední zpráva z počátku tohoto roku zněla varovně; snad jen jeho blízcí se chvěli o jeho život, my dalecí jsme četli jen o další zkoušce, o dalším souboji, z nichž si odnášel nějaký ten šrám navíc, ale zato ještě víc světla ve svých tichých, uctivých slovech. "I náš starý dobrý známý básník Klement byl loni od září do vánoc na infekčním oddělení s nějakým virem v krvi. Dostal tři transfúze a stejně se jim nepodařilo ten vir zlikvidovat. Když jsem ho byl navštívit u nich doma, byl na něj přesto všechno krásný pohled. Ležel tam v malém pokojíku, kde kromě postele byla už jen židle a noční stolek. Jeho postava vždy působila dojmem, jako by šlo o mnicha poustevníka, ale tentokrát byly jeho asketické rysy zvláště výrazné; a přestože trpí horečkami, je okouzující, s hřívou svých krásných prosedivých vlasů a s velebným plnovousem. Připadal jsem si, jako bych směl vstoupit do některého z obrazů El Greca".

Je to snad jeden z posledních portrétů namalovaný přátelským obdivem, dychtivou úctou k mistru mateřídouškových slov Vysočiny, Klementu Bochořákovi. I to nejpozornější oko nepronikne daleko pod povrch. I srdci přetékajícímu láskou leccos ujde. Naštěstí ale hodně z jeho vnitřního bohatství uvizlo v sítích veršů a vycizelovaných vět několika publikací, které přes všemožné překážky spatřily světlo světa. Svou životní filosofii ukládá do knihy svých poetických vzpomínek na mládí, jež vydalo v roce 1969 nakladatelství Vyšehrad pod titulem "V druhé světlici". V závěrečné kapitole Klement Bochořák píše:

"Svět je rozdělen do mnoha sálů, světnic a komůrek, některých velice bedných komůrek, a ani v těchto, ani tam nahoře se lidé spolu nesnášejí. A jako se v naší druhé světlici shromažďovali dobří lidé ve shodě a míru, tak bych si ze srdce přál, aby se celý svět stal takovou milou a útulnou světlicí pro všechny lidi, malé i vysoké, tenké i široké, kdy by si rozuměli, v dobré vůli si nebránili a příbytek ten v pořádku a poctivostí potomků zanechali... A ty, městečko, nejsi nejmenší mezi moravskými místy, neboť shromažďovali se v tobě básníci: Blatný, Kamil Bednář, Halas, Orten, Seifert a ti druzí!"

Čtu-li dnes poslední větu tohoto jeho dílka, vyvolává najednou celý jeho život. Tehdy psal: "A vím jako vy, že je třeba myslet na budoucí čas, který je připraven minulostí víc, než se zdá." Bylo to zahledění básníka živé víry v Trojjediného Boha až na ten práh, který překročil 10. srpna 1981. Byl připraven minulostí, týdny a roky tiché ale houževnaté minulostí, týdny a roky tiché ale houževnaté věrnosti pravdě a svobodě. Spokojuje se s náznakem, jemným a uctivým, jak to bylo jeho zvykem, ale kdo umí naslouchat, kdo má uši k slyšení, chápe, kam až hledělo jeho srdce.

V roce 1971 vychází v nakladatelství Práce, v edici poezie "Klín", jeho sbírka sonetů "proudění" a sbírka básní "Chóry". V jedné z nich, nadepsané "Stárnoucím" Bochořák nastavuje perlu své životní moudrosti proti slunci, aby nám zazářila všemi barvami

"Však věci kdysi hledané za obzorem náhle leží tak blízko, až v nás,

obrazy krásné, jaké i z Jara sotva si představit umí jinoch a dívka -
Roků ubývá nám,
dnů přibývá na mladé straně,
čas rozkvětu s časem uvadání se vyrovnává..."

V létě 1947, za dlouhých procházek k Podchlumí a za Rudku a pod Dianaberk, začal František Halas zálibně rozvíjet myšlenku dát "pod stíechu jedné knížky" hlasy básníků a spisovatelů, kteří se kolem Kunštátu "nějak ochomejlili". K uskutečnění tohoto nápadu básníka Halase dlouho nemohlo dojít. I básníci a mistři slova upadají v nemilost. Až v roce 1966 vydává brněnské nakladatelství Blok sborník "Kunštátské akordy". Je to jakýsi hold Kunštátu a lidem z Kunštátska, a skrze Kunštát holduje 34 českých, moravských i zahraničních básníků a spisovatelů už zemřelému Františku Halasovi. Paní Libuše, Halasova manželka, tam má v rámci studie o dějinách Kunštátu milou vzpomínku na Klementa Bochořáka:

"Bylo třeba se rychle rozhodnout, byl na světě malý Halas, osoba předuležitá, a tu si má maminka vzpomněla na Klementa Bochořáka a na Kunštát..."

Je to zvláštní, umře člověk, léta je mrtvý, ale jeho hlas žije dále v paměti. Klementova maminka měla zvláštní zpěvavý hlas, chvělo se v něm srdce. Když jsme ji poznali, měla hlavu už jako stříbro, mírné, modré oči v jemné tváři, řeč vždy živou, plnou kouzla, skoro dětského. A ta nám našla v Kunštátě první byt a přijala nás do srdce, jako bychom tam byli odjakživa... Klement Bochořák byl často naším průvodcem. Poznávali jsme pomalu Kunštát a jeho obyvatele."

V tomto sborníku má Klement Bochořák báseň věnovanou Halasovi s charakteristickým nadpisem: "Příteli, který se nevrátil. Končí těmito verši:
"Bud' zdráv tam za Oriónem a pohled' na rytíře, co ještě tu zbyli
aby své plémě rozbojnili.
Každý z nich
v ctnostech kovových at' vyrůstá,
kde panuje Láska přechází;
Láska, poklad chlapců z končiny ochotné
ruky, dospělých chleba a víno.
Ty světe náš, napni k ni své plachty!"

V těchto verších píše, jinak skromně a úsporně se vyjadřující básník, výraz láska s velkým "L". Jen naznačí, nedopouští se polopatismů. Upozorní na tajemství, ale nenutí toho, který nechce nebo nemůže jít dál. Pro Klementa Bochořáka láska s velkým "L" byl a je Bůh. Kdo by snad chtěl pochybovat, tomu dává sám básník odpověď ve své poslední sbírce "Křížová cesta", jež mohla vyjít pouze v Křesťanské akademii v Římě r. 1976. Motto čtrnáctého zastavení má pro mne prorocký nádech táhnoucí se z ozvěny jeho nynějšího pohřbu:

"Když jej pohřbívali, jasno bylo kolem,
v zemi pracovalo mladé osení,
skřiven z pláctva pozůstalým sborem
ohlašoval vzkříšení."

A závěr čtrnáctého zastavení Křížové cesty Klementa Bochořáka tak úchvatně osvětluje závěr jeho života na této zemi:

"Slávu a chválu a dík mu prozpěvujíc s třemi Mariemi stojíme pod rašicím stromem.
Ježíš Kristus, náš král, Kříž, všech našich zemí svíce, slavený budtěk velikonočním zvonom:
"Co v podzemí duše skryto je a trpí, tomu porozuměno bude, aleluja!
Co z hlubin strachu touží vzepnout se vzhůru tomu pomozeno, to pozdvíženo bude aleluja!
Co ve skořápce svého zborcení čeká, usebráno a na nohy postaveno bude, aleluja!
Co skleslé, podepřeno, co zlomeno, narovnáno bude, aleluja!"

Slávu a chválu a dík prozpěvujíc, poutníci z České země, scházíme s Kalvarie s beránkem a praporem na čistotě velikonoční svíce. Kež naše pout' bude i našeho nového zrodu vigilie, zde i tam v jeho království, amen, alleluja!"

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Majitel: J. Pichlik
* * *

Tel.: 364-1787

Paula's Hair Stylist

Hair eyelashes colour specialist.
New technique perms.
Cutting - Styling
FACIALS - WAXING!
Same location since 1960.
1263 St. Clair Ave. West,
Toronto (One shop West of Dufferin.)
654-8181

Tipy . . .

Pokračování ze str. 6
měly potlačovat vodorovné linie a co nejvíce využít a zdůraznit vertikální, tj. svislé linky. Nosíme dlouhé šátky a šály. Šaty se svislými pruhy. I takové šaty, které se rozepínají od krku k lemu sukne. (Knoflíček u krku a u lemu nezapínáme.) Patří sem i šaty rozdělené svislými švy, prořezávané směrem shora dolů, se svislými légami a podobně.

* * *
Nenosíme nabírání, byt' by bylo sebehezčí, na žádném místě postavy kde jsme silné.

* * *
Zavinovací sukne je výbornou kamufláží pro větší bříško, boky i sedací část postavy. Zavinovací šaty zeštíhlují silnější nadra i pas (to platí v plné míře také pro pláště). Dobrý zavinovací stříh dokáže "opticky" zeštíhlit o 2 až 5 kilogramů.

* * *
Pásek v pase nemá nikdy těsně obepínat pas. Nejlépe sluší, je-li zapnutý jen tak, že pas naznačí. Vyvarujeme se všeho těsného v pase, což platí i pro prádlo (bokovky, gumy v pase a pod.) Je to velmi neslušivé a každá i malá vada postavy vynikne (tukové polštářky nad i pod pasem).

* * *

Poslední tip, ne však poslední co do významu: Elastické spodní prádlo dokáže postavu zeštíhlit o 2 až 5 kilogramů.

* * *
Kabelka přes rameno může vylepšit rovnováhu naší postavy. Zavěsíme-li ji však tak, že bude spočívat právě na nejširší části těla tj. buď na bocích nebo na sedací části, docílíme pravého opaku. Naproti tomu bude-li končit v pase, máme-li jej štíhlý, znamená to pro nás další "plus bod", neboť se ke kabelce zaměří úhel pohledu našeho okolí.

* * *
Máme-li krátký krk nebo kratší horní partii těla, můžeme oboje opticky prodloužit tím, že budeme nosit výstřihy do věčka, šály a šátky, které necháme volně splývat, delší šňůru korálků, perliček nebo delší řetízky.

* * *
Podlouhlým obličejům sluší šátečky uvázané pod krkem, korálky ovínuté kolem krku, límece a límečky rámuující tvář.

* * *
Doplňky, které nosíme poblíž tváře, mohou snadno podtrhnout naše plus body, ale také naopak připoutat nechtěnou pozornost na naše minus body. Budeme proto opatrné při výběru příliš velkých nebo naopak příliš malých obrouček brýlí nebo při výběru náušnic. Nevhodně působí na silnější vyšší ženy náušnice, které nosí od svých dětských let, nebo naopak na štíhlé, drobné dívky náušnice veliké a těžké. Oboje je disproporční. (a-ee)

* **Generální tajemník OSN J. Pérez de Cuellar** požádal Radu bezpečnosti, aby schválila zvýšení stavu prozatímních síl OSN v Libanonu o tisíc mužů.

naše hlasy

Publishing & Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD
Editor in Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK
Address:
Adresa: 2098 Dundas Street west, Toronto, Ont.
Canada M6R 1W9
Telephone: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$9.00, U.S.A. \$ 10.00, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 12.00.
Leteckoupoštou: U.S.A. \$ 13.00, všechny zámořské státy \$ 18.00.